

Друга пословица гласи: „Uzkostrsila se ko vistica“ („Косата ѝ се е спластила или заплела като на вещица“); на английски цигански: „Lâkis balia shan risserdi sâr i chovihanis“. Но последното има малко по-различно значение, тъй като в словенския се имат предвид сплъстени, разрошени коси, докато ромите вярват, че косата на вещицата е накъдрена само по краищата.

Подобна е и пословицата „Izgleda kao da su ga sorpnice doniele sa Ivanjscica“ („Изглежда сякаш вещици са го отвлекли навръх Еньовден“); на английски ромски – „Yuv dikela sá soved a lay sar a chovihani“ („Изглежда сякаш го е налягала вещица“).

„Svaka vrasara s vrazje strane“ („Всяка вещица принадлежи на дяволската банда“), което ще рече, че е продала душата си на дявола и служи на неговите интереси. Това има връзка с поговорката „Kud se vjestica do u svoj rod?“ („Къде ще отиде вещицата, ако не при рода си?“) или „Краставите магарета отдалече се подушват“.

Пословицата „Jasa ga vjestice“ („Яхнали са го вещици“) сочи към древното и широко разпространено вярване, че вещиците превръщат хората в животни и ги яздят, докато те спят.

На много места леската и орехът се свързват със свръхестественото или вещерското. Така вълшебната пръчка за откриване на подземни богатства, която според „La Grande Vascetta Divinatoria O Verga Rivelatrice“²⁵⁷ на абат Валмон е великият инструмент за осъществяване на всички магии и чудеса, следва да бъде направена от „un ramo forcuto di nocciuòlo“ – вилообразно лесково клонче, откъдето идва и пословицата „Vrasarice, sorpnjice, kuko ljeskova!“ („Врачке, вещице, пръчко лескова!“). Това е укор или упрек към жена, която обръща твърде голямо внимание на магията и вещерството. „Тук е показано и древното вярване, че вещицата е горски дух или фея, която обитава самите лешници“. В повечето случаи в старите германски балади храстът се назовава с името Госпожа Леска. Тук, както и при Госпожа Славей, се забелязват останки от отношение-

²⁵⁷ „Великата пророческа палка или пръчка откривателка“ (ит.) – б. пр.